

הכשרת מעשיות האמונה

מעשה ד:

“מאתים זהובים לחתנה”

שְׁמַעְתִּי מֵאִישׁ אֶחָד שֶׁשָּׁמַע מִפִּי הַסּוֹפֵר רַבִּי צְבִי זְכוּרוֹנוֹ לְבָרְכָה:
שֶׁהַבַּעַל שֵׁם טוֹב נִשְׁתַּדֵּף עִם הַמְּפָרָסִם רַבִּי זָאב קִיצְעֵס בְּיָתוֹם וְיִתוּמָה
שֶׁגָּדְלוּ בְּבֵיתָם.

הִיתוּמָה נִתְגַּדְּלָה בְּבֵית הַבַּעַל שֵׁם טוֹב, וְהִיתוֹם נִתְגַּדְּלָה בְּבֵית רַבִּי זָאב
הַנַּ"ל.

וּפְסַק הַבַּעַל שֵׁם טוֹב שְׁנֵי מֵאוֹת זְהוּבִים לְנָדָן [לְשֵׁלִם לְגִדּוּנֵיָא לְיָתוֹם שֶׁל
תְּלִמִּידוֹ רַבִּי זָאב וּזְלָף קִיצְעֵס].

וּבְהִגִּיעַ הַחֲתוּנָה, וְקָדַם הַבַּעַדְעֵקְעֵנִס [הַפִּיטְנִים לְפָנָי מִשְׁפָּחוֹת הַחֲתָן וְהַכֶּלֶה
בְּחִרוּזִים], אָמַר מוֹדְנֵנוּ רַבִּי זָאב זְכוּרוֹנוֹ לְבָרְכָה לְהַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּרוֹנוֹ
לְבָרְכָה: שְׁלֵא יֵלֶךְ עִם הַחֲתָן לְהַבַּעַדְעֵקְעֵנִס עַד שִׁיסְלַק שְׁתֵּי מֵאוֹת
הַזְּהוּבִים שֶׁפְּסַק.

וְהָיָה בְּעֵינַי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב כְּמִצְחָק, וְאָמַר: אֵינְךָ מֵאַמִּין לִי הַסֵּף הַלֵּז?
וְהִשִּׁיב לוֹ: בְּהִימְנוּתָא דִּידִי [בְּנִפְאֻמְנוּת שְׁלִי] שְׁלֵא אֲשַׁנְּה מִדְּבוּרֵי! כִּי אֲנִי
צָרִיךְ לְהַחְזִיק הַחֲתָן אֶצְלִי לְלִמּוֹד עִמּוֹ, וְאִם אֵין קָמַח אֵין תּוֹרָה.
וּבְתוֹף כֶּף בָּא לְבֵית הַבַּעַל שֵׁם טוֹב רַבִּי לֵיב קַרְמִינֵר, וְהוֹשִׁיבוּ הַבַּעַל
שֵׁם טוֹב בְּכַבּוֹד. וְצִוָּה לִיתֵן לוֹ צְלוּחִית יַיִן לְשִׁתוֹת, וּבִרְךָ עָלָיו. וְעָנָה
הַבַּעַל שֵׁם טוֹב: אָמֵן.

וְאַחַר כֶּף הַתְּחִיל רַבִּי לֵיב הַנַּ"ל, וְסִפֵּר לְהַבַּעַל שֵׁם טוֹב מִבֵּיאָתוֹ,
שֶׁהַקּוּמִיסָר מִן הָעִיר שְׁלַח אַחֲרָיו וְהִרְאָה לוֹ אֶגְרָת מֵאֲדוֹן אֶחָד רְחוֹק
מִקְהֵלֶת קֹדֶשׁ מְזִיבּוּז' שְׁמוּנָה פְּרָסָאוֹת, שֶׁכָּתַב אֵלָיו שֶׁהַבַּעַל שֵׁם טוֹב חָיֵב
לוֹ אֶלֶף זְהוּבִים מִהַפְּדִיּוֹן שְׁבוּיִים, וּכְפִי הַשְּׁטֵר חוֹב שֶׁתַּחַת יָדוֹ – שִׁיסְלַק
לוֹ תְּכָף וּמִיד דְּוִקָא.

ואמר הקומיסר: כִּשְׁלֵא יִסְלַק לוֹ תַּכְּף - יוֹרִיד אוֹתוֹ בְּשִׁלְשָׁלוֹת שָׁל
בְּרוֹז לְאָדוֹן הַנ"ל, וְלֹא יִפֹּל דְּבַר אֲרָצָה.
וְשִׁלְחוּ לְהוֹדִיעַ לוֹ שִׁיִּסְלַק לוֹ תַּכְּף וּמִיד.
וּכְשִׁשְׁמַע הַדְּבָרִים הָאֵלֶּיךָ מִפִּי, קְרָא הַבַּעַל שֵׁם טוֹב תַּכְּף לְעַבְדּוֹ בְּקוֹל
גְּדוֹל לְאֶסֶר מִרַבְּבָתוֹ.

ואמר לרבי ליב: תַּכְּף וּמִיד תִּסַּע לְאָדוֹן הַנ"ל, וְתִסְלַק לְאָדוֹן הַסֵּף
הַנ"ל. וְתִזְרַז אֶת עֲצֻמָּךְ לְבוֹא עַל הַבַּעַדְעִקְעֵנְס!
וְלֹא הַנִּיחוּ לִילְךָ לְבֵיתוֹ.

וְהָיָה נִפְלָא בְּעֵינָיו, אִךְ לֹא הִשִּׁיבוּ מִדְּבָרָיו. וְנָסַע תַּכְּף לְאָדוֹן הַנ"ל.
וּבָאָם הַדְּרָה, הַקְּרַעְצִימַעַר [בַּעַל בֵּית הַמְּרוֹזָח] הָיָה לוֹ יוֹדְעוֹ וּמִפִּירוֹ.
וְהַתְּרָאָה פָּנָיו עִמוֹ, וְסִפֵּר לוֹ עֵסֶק נְסִיעָתוֹ. אִךְ הָיָה נֶחְפָּז מְאֹד לְדַרְכּוֹ.
וְהָיָה פֶּלֶא לְבַעַל הַקְּרַעְצִימַעַר.

וְנָסַע וּבָא לְאָדוֹן בְּצַהָרִים בְּעַת קְבִיעוֹת הַסְּעוּדָה שְׁלָהֶם. וְהִמְתִּין עַד
גָּמַר הַסְּעוּדָה, וּבָא לְבֵית הָאָדוֹן.

וְשָׂאֵל הָאָדוֹן תַּכְּף אִם הִבִּיא לוֹ מְעוֹת מִן הַבַּעַל שֵׁם טוֹב.
וְהִשִּׁיב לוֹ: הֵן!

הוֹשִׁיבוּ בְּכַבּוֹד, וְנָתַן לוֹ מִי דְּבַשׁ לְשִׁתוֹת.

וּמִתְמִיָּה אֶת עֲצֻמוֹ בְּלִבּוֹ: בְּאִיזָה אִפֵּן יִהְיֶה הַסְּלוֹק?

וְאָמַר בְּלִבּוֹ: אוֹלַי כּוֹנֵת הַבַּעַל שֵׁם טוֹב שְׁיִיטֵב בְּעֵינַי הָאָדוֹן סוֹס טוֹב
מִסּוּסִיו וְיִקְבַּל בְּסֵף הַנ"ל?

וּבַתּוֹךְ כֶּף עָלָה בְּדַעְתּוֹ וְאָמַר לְהָאָדוֹן: אֲנִי צָרִיךְ לְדַבֵּר עִמָּךְ דְּבַר סֵתֵר.
וְהִלְךְ עִמוֹ לְחֹדֶר אַחֵר, וְאָמַר לְאָדוֹן בְּזָה הַלְּשׁוֹן:

יָדַעְתִּי שֶׁאַתָּה אִישׁ צַדִּיק וְנֶאֱמַן מְאֹד, וְלֹא תַחֲפֹץ אֶפְלוֹ שׁוּה פְּרוּטָה
מִמוֹן אַחֲרִים. וְכַעַת אֲנִי רוֹצֵה לְסַלֵּק לְךָ סֵף הַנ"ל, אוֹלַי עַל פִּי הַחֲשָׁבוֹן

אֵינּוּ מַגִּיעַ מִהַשְּׁבוּיִים סֵף כְּזֶה וְתַכְּשֵׁל חָס וְשָׁלוֹם בְּגֻזֵּל.

וְהִשִּׁיב לוֹ הָאָדוֹן בְּתִשׁוּאוֹת חֵן גְּדוֹל:

אַהֲבָה גְּדוֹלָה אַהֲבָתִיךָ עַל זֶה שֶׁאַתָּה מִצִּיל אוֹתִי מִגְּזֵל וּמַעֲנִשׁ עוֹלָם

הַבֵּא!

וְחַפֵּשׂ תִּכְרֶה הַקּוֹטִיל [הַפֶּתַק עִם הַחֲשׁוֹן] שֶׁל הַמוֹכְסָנִים שְׁנֶפְדוּ, וְחָשַׁב
חֲשִׁבוֹנוֹת, וְנָטַל הַשֵּׁטֶר חוֹב שֶׁל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב, וְזָרַק אוֹתוֹ עַל הָאֵשׁ.
וְאָמַר לְרַבִּי לֵיב:
כִּי אֲדַרְבָּא, מִגִּיעַ לְבַעַל שֵׁם טוֹב שְׁתֵּי מֵאוֹת זְהוּבִים!
וְנָתַן לוֹ אֶחָד עֶשְׂרֵי אֲדָמִים.
וְאָמַר לוֹ רַבִּי לֵיב:
מִגִּיעַ עוֹד שְׁנֵי זְהוּבִים.
וְהוֹסִיף לְדַבֵּר עִמּוֹ בְּאַהֲבָה וְחֶבֶה עַל שְׂאִינוֹ נוֹשֵׂא פָּנִים אֵלָיו, וְתִיקַר
נִפְשׁוֹ בְּעֵינָיו שֶׁהֲצִילוֹ מִן הַגָּזֶל, וְנָתַן לוֹ הַשְּׁנֵי זְהוּבִים.
וְנָסַע רַבִּי לֵיב לְדַרְכוֹ.
וּבְבוֹאוֹ לְהַקְרַעֲצִים הַנִּל, קִפֵּץ מִן הָעֵגְלָה לְסַפֵּר נִפְלְאוֹת הָאֵלֶּה.
וְהַבַּעַל שֵׁם טוֹב גּוֹעֵר בְּבֵיתוֹ וְאוֹמֵר: שׁוֹטָה הִלְזוּ מִשְׁתַּהֲהָ בְּדַרְךְ וּמְסַפֵּר
הַמַּעֲשֵׂה!
וְאַחַר זֶה, בָּא רַבִּי לֵיב הַנִּל לְהַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְרָצָה לְסַפֵּר הַמְּאָרֶע.
וְהִשִּׁיב: יִדְעָתִי! מֵהֵרַ תֵּן לִי הַמַּעֲוֹת, כִּי אַחַר הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת בְּעֵדֵקְקֵנְס.
וְרָגַז עָלָיו, לָמָּה עָמַד בְּדַרְךְ בַּחֲזִירְתּוֹ.
וְאַחַר כֵּן אָמַר: כָּעֵת זְמַן הַחֲתָנָה!
וְעָשָׂה כְּאַחַד הַבְּרַחֲנִים:

[ספר שבחי הבעש"ט מעשה קלא]

